

burde opslaas ledigt, da er det vel Bankinspektørembedet, som ikke er en Avancementspost, men en Post, der kræver særlige Kvalifikationer, og særlige Kvalifikationer, som netop ikke indehaves af den ministerielle Embedsmand, som nu er udnævnt. Derfor vil jeg gerne tillade mig at rette det Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister, hvorfor han i dette Tilfælde ikke opslog Embedet ledigt, og hvorfor han derefter med Dags Varsel udnævnte en Mand uden bankmæssig Uddannelse og uden de særlige Kvalifikationer, som det var Forudsætningen ved Banklovens Vedtagelse at Bankinspektøren skulde være i Besiddelse af. Derved skabes en Del Utryghed i Befolkningen overfor den Tanke, om Bankinspektørembedet skal gøres til en Kastebold for skiftende Minister- eller Partiinteresser.

Om den nu afskedigede Bankinspektør Hald er det kendt, at han udnævntes i sin Tid vel i særlig Grad, fordi han var en personlig Bekendt af den daværende Venstre-Handelsminister Jørgen Christensen. Efter det nuværende Ministeriums Opfattelse mener man nu, at det har været et Fejlgreb, der den Gang skete; men nu udnævntes altsaa straks en ministeriel Embedsmand, en Mand, som utvivlsomt er uangribelig som Embedsmand, men som ikke har de Kvalifikationer, som man har regnet med at dette Embede forudsatte, uden at de Mænd har haft Lejlighed til at søge denne Stilling, som maaske netop vilde findes selvskrevne dertil af Offentligheden.

Det kan ikke undgaas, at en saadan Fremgangsmaade giver saadanne Rygter Næring, der siger, at naar Bankinspektøren afskedigedes, staaer det ogsaa i Forbindelse — bortset fra alt andet — med, at der var visse Dele af Bankverdenen, der fandt, at han efterhaanden tog sig en for stor Myndighed i Forhold til Bankerne, og at den højtærede Minister derfor har fulgt et stærkt Ønske fra disse Bankers Side, naar han fjernede Bankinspektør Hald og straks sikrede en svag Mand som Bankinspektør. Her, hvor det altsaa ikke har kunnet undgaas — hvad enten det er berettiget eller ikke —, at Dele af Offentligheden har faaet det Indtryk, at stærke Interesser ønsker Staten svag i Tilsynet med Bankverdenens Metoder og Handlemaader, maa jeg tillade mig at vende tilbage til et Spørgsmaal, som jeg tillod mig at rette til den højtærede Handelsminister forleden Dag i min Tale under Finanslovsforlagets Behandling. Jeg mindede her om, at der i Rigsdagssamlingen 1925—26 her

i Folketinget enstemmigt var vedtaget et Banklovsforslag, som efter manges Mening vilde skabe forøget Tryghed i Befolkningen i Forholdet til Bankverdenen, og jeg mindede om, at der ikke i Trontalen var udtalt noget om, at Regeringen agtede at fremme dette Banklovsforslag i denne Vinter. Det synes jo besynderligt, eftersom dette Forslag er vedtaget med Venstrepartiets Stemmer, med den højtærede Handelsministers Stemme. . . . (Handelsministeren [Slebsager]: Nej). Har da den højtærede Minister stemt imod? (Handelsministeren [Slebsager]: Nej, jeg har ikke stemt for det). Naa, Ministeren har altsaa hverken stemt for eller imod, men Forslaget er enstemmigt vedtaget her i Tinget. Jeg vil da gerne spørge den højtærede Minister, om han ikke i Dag vil give Svar paa, om han agter at fremsætte dette Forslag her i Rigsdagen, idet Forholdet er dette, at hvis den højtærede Minister ikke vil gøre det, agter vi fra det radikale Venstres Side at gøre det.

Jeg maa maaske nu have Lov til at sige et Par Ord vedrørende Ministerens Henvendelse forleden til Finansudvalget. Jeg ønsker ikke at dømme i Spørgsmaalet om Forholdet mellem Arbejdernes Landsbank og Arbejdernes Brændselsforretning, som Ministeren i Finansudvalget gav meget detaillerede Oplysninger om. Jeg ønsker ikke at dømme om, hvorvidt der er begaaet Fejl i denne Forbindelse, eller om den tilstræbte Ordning er betryggende eller ikke; jeg kan ikke dømme om det, idet jeg ikke har tilstrækkeligt Grundlag for en saadan Dom. Jeg har ikke andet Kendskab dertil end de Oplysninger, Ministeren gav, hvor han sluttede med at sige, at han mente i hvert Tilfælde, at den paatænkte Ordning var mulig. Men jeg mener at maatte nævne dette Forhold, fordi Ministeren gav disse Oplysninger af Hensyn til den Rolle, Bankinspektøren har spillet i denne Forbindelse. Ministerens Anklage var alene den, at Bankinspektøren kun havde givet en mundtlig Meddelelse — i øvrigt baade til den tidligere Erhvervsminister og straks efter den højtærede Handelsministers Tiltræden til ham, altsaa en Meddelelse, der eventuelt kunde have ført til, at den højtærede Minister havde udbedt sig en skriftlig Meddelelse. Det er oplyst af den afgaaede Bankinspektør overfor Finansudvalget i Dag, at denne Praksis med saadanne mundtlige Indberetninger er indstiftet i sin Tid under Venstreministeren Handelsminister Jørgen Christensen og senere er fulgt. Jeg ønsker om hele dette Forhold kun at sige, at jeg kan ikke nægte, at det